

5/2.

1

1/2
Hans Olsson
S. Mellby
Albo härad
Skåne.
Född i S. Mellby år 1857.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

^{m.m.}
Kyrkegrinnen.

Det första liket, som begravdes på det nya året, kallades kyrkegrin^{en}
men.

512.

2.2

Hans Olsson
S. Mellby
Albo härad
Skåne.

Född i S. Mellby år 1857.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Grottan i Stenshuvud.

Jag var en dag ute och gick i bergen. Rätt som det var fick jag syn på en grottöppning. Jag gick in, men det var så mörkt därinne, att jag ej vågade gå vidare. Jag gjorde emellertid märken för att hitta tillbaka. En tid senare voro jag och en till därigen, men jag var alldeles vill och kunde på inga villkor hitta till grottan.

12.
512.
33
Hans Olsson
S. Mellby
Albo härad
Skåne.
Född i S. Mellby år 1857.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Noens jakt.

De gamla brukade säga: "Jaså, nu kommer Noens jakt". Snabbt flygande fåglar, som susade förbi om efterhösten. Man hörde dem aldrig om dagen.

1 a. 572. 1/4
Hans Olsson
S. Mellby
Albo härad
Skåne.
Född i S. Mellby år 1857.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skogssnuvan.

Skogssnuvan såg framtill ut som ett fruntimmer, men baktill som ett baktråg. Baksidan visade hon aldrig. Man hörde ofta hennes skratt i skogarna om kvällarna.

.
.. ..

Vi voro några stycken, som en kväll skulle bege oss hem från vårt arbete. När vi kommo upp mot Åkarpskärret hörde vi plötsligt ett gällt kvinnoskratt. Per hade gått en bit i förväg, och vi trodde, att skrat-
tet kom från en kvinna, han stämt möte med. Men så började skrattet att pilsnabbt flytta sig hit och dit över vägen och vi anade då oråd. Vi

101 512 5
skyndade oss framåt och fingo snart syn på Per, men någon kvinna sågo vi ej. Skrattet hörde vi likväl fortfarande än här och än där. Vi förstodo då att det var skogssnuvan.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

14. 512. 6.6
Hans Olsson
S. Mellby
Albo härad
Skåne.
Född i S. Mellby år 1857.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skaumannen.

Skaumannen bodde på höloftet hos en bonde. En kväll skulle drängen upp och hämta hö, men han fick sig en så kraftig spärk, att han tumlade ner igen. Han trodde, att det var en rackare, som lagt sig däruppe och gick upp på loftet än en gång, men där fanns ej någon.

1/2
5/2
Hans Olsson
S. Mellby
Albo härad
Skåne.
Född i S. Mellby år 1857.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bloss.

Jag hade en afton varit på gille. På kvällen, när jag gick hem, kom jag förbi ett kärrvatten, och där fick jag se ett ljus, som liknade lågan på ett stearins^Nljus. Det flyttade sig hit och dit över vattnet och syntes även på torra land. Det påstås, att det är lantmätare, som under sin livstid mätt orätt, och nu går igen och mäter.

1 ex.
512.
8.8
Hans Olsson
S. Mellby
Albo härad
Skåne.
Född i S. Mellby år 1857.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bäckehästen.

En gubbe, som varit dragon, såg en kvällen en häst stå vid vägakan-
ten. Han tyckte precis, att det var hans egen gamla nummerhäst och ut-
brast: "Jaså, är det du. Kom får jag rida på dig hem!" Hästen lydde, och
dragonen satte sig upp. Men när han nästa morgon veknade låg han hos en
nabo svårt skadad. De hade hittat honom utanför på vägen. Det var Bäck-
kahästen, han ridit på.

1 ex
512.
9.9
Hans Olsson
S. Mellby
Albo härad
Skåne.
Född i S. Mellby år 1857.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Draken vid Åkarpskärret.

Strax utanför mitt hem vid Åkarpskärret växte en stor bok. Vid den bodde en drake, som bevakade en skatt, vilken grävts ner under de dansksvenska krigen. Draken brukade ofta ligga och sola sig på vägen, som gick et stenkast därifrån. En morgon, jag var då en liten glutt, fick jag se något grått ligga på vägen. Jag trodde, att det var en schal, som någon hade tappat, och som hade blivit liggande där, men när jag kom närmare, såg jag, att det var draken. Han var väl vid pass trea alnar lång, var baktill spetsig och hade framtill två huvuden, och från var och ett av dessa utgick en lång gadd. Huden var full med små kulor, som sågo ut

512..

100

som senapskorn, och dessa rörde sig utan uppehåll. Annars låg draken
fullständigt stilla.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

12
512
11
Hans Olsson
S. Mellby
Albo härad
Skåne.
Född i S. Mellby år 1857.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Den siste snapphanehövdingens skatt.

Det berättas en sägen om att en snapphanehövding vid namn Bo ofta gjorde påhålsning i S. Mellby prästgård. Prästen tyckte ej om dessa besök, ty hövdingen ville alltid ha mat och brännvin. En gång lät prästen därför tillkalla tolv dragoner och dessa gömde sig i prästgården och lågo där och väntade tills hövdingen kom. När denne fick syn på dragonerna tog han till flykten och flydde till Stenshuvud. Där ställde han sig på en flat sten och kastade en mängd guld-och silversaker i havet, och sedan försvann han själv i djupet. Stenen, på vilken han stod, kallas ännu för Bostenen.

1 ex.
LUNDS UNIVERSITETS 572
FOLKMINNESARKIV

Hans Olsson
S. Mellby
Albo härad
Skåne.

Född i S. Mellby år 1857.

12
Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Berget på guldstolpar.

Skräddaren i Mellby såg en natt backsluttningen vid sidan om vägen upplyftad och ställd på pelare. Därunder fanns det gott om småfolk.

1 a

512.

13.
13

Hans Olsson
S. Mellby *Sm.*
Albo härad
Skåne.

Född i S. Mellby år 1857.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Varulven.

En natt, när jag var ute och spatserade, hörde jag ett förskräcklig gnyende och skriande. Jag fick strax därefter syn på en hund framför mig på vägen. Jag trodde, att det var en hund, som fått vattuskräck, och blev därför rädd, tog ett steg mot honom och hojade till för att skrämma honom. Djuret smet då åt sidan och förbi mig, och då såg jag, att han bak till endast hade ett ben. Han höll sig tyst så länge han var inom synhåll men sedan började han gny igen.

Sk. Albo h.
S. Mellby sn
Hans Olsson
F. i M. 1857.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Jättekastet.

Trollen tåla ej att kyrkoklockorna ringa. En gång, när
det ringde i Mellby kyrka, tog en jättekvinna i Stenshuvud
ett block och kastade det mot kyrkan. Man kan ännu se mär-
ken efter fingrarna i stenblocket.

Sk. Albo h.
S. Mellby sn
Hans Olsson
F. i M. 1857.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sågen om trollen i Stenshuvud.

En jättekvinna från Stenshuvud kom en afton till en bondgård och bad att få köpa en bra kalv, ty hon skulle ha barndop. Gården ägdes av en kvinna, och hon gav jättekvinnan en stor och bra kalv. Såsom betalning fick hon då ett guldäpple, som skulle bringa lycka åt såväl folk ~~som~~ och fä, som gröda på gården, så länge som det förvarades där. Bondkvinnan lät gräva ner äpplet på en åker och lägga en stor stenhög över. Det vore bästa sättet, menade hon, att förvara äpplet på gården. När hon dött såldes gården, och en bonde blev den nye ägaren. Han fick se stenhögen och sade en dag till sina drängar: "Den där stenhögen ligger bara och skräpar; åkern är ju annars bra."

5120.
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

P. M. Kragberg

16.
16

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Tag och kör bort högen." När de ~~gjorde detta~~ gjorde detta,
hittade de äpplet. Det var gjort av finaste guld och såldes
för mycket, mycket pengar.